वाचंयमान् मैानव्रतान् वाचियमाव्रत इति खच् वाचंयमपुरन्द रै।चेति निपातनात्पूर्वपदस्य श्रमन्तता स्विष्डलग्रायिनः भूगा यिनः स्विष्डलाच्छियतरिव्रत इति षिनिः युयुचमाणान् योक्तु मिक्रतः योगाभ्यामनिष्ठानित्यर्थः श्रनिग्रमिक्देन मुमुचूनीचा भिलाविण इत्यर्थः श्रतएव योगाभ्याममिक्रून्॥४९॥

वाचंयमानित्यादि। ते जनाः षशियं भरदाजमुनिं प्रणेमुः नमी भ॰
शब्दनत्योः तृफलेति अतएलं खिलाप अप्राम्बेशण दित णलं ना
दिलात् विनयात् विनयं विधाय यवर्षे पश्चमी हेती वा की दृशाः
पद्गाः एतेन यानस्या अपि ये तेऽपि विनयात् पद्गाः पद्गां गच्छ
न्तीति हनजनादिति डः पादसमानार्थोऽयं पच्छब्दः अध्यापय
नां पाठयनां की जी ङोऽजेती ङ आ ही ली रीत्यादिना पन् का नि
त्याह वाचंयमान् मानवितः तृभृष्टद्यजीत्यादिना आवन्तवाचा
शब्दात् यमः खः खित्य योजेति मन् स्व य परे तु वाक्याब्दोपपदेन
साधयना स्विष्ड जशायिनः तृष्णाच्छादितमूमिशायिनः ग्रहादि
लाबिन् व्रतेणित्रिति परः युयुचमाणान् यो कुमिक् न् यो गामिला
विण दत्यर्थः युच्चो ङ्ममाधी सन् श्रानः श्रानेऽतामन् अनिशं
निरन्तरं मुमुवून् मो चाभिला विणः मुच्च श्रपञ्चो मोचे सन् सन्भि
चाशंसचः दृभुषु खिलिपिति शासीः का प् शासु ङिति दत् कि लादि
ति वः ॥ ४१॥

त्रातिष्यमेभ्यः परिनिर्विविधाः कत्यदुमा शागव लेन फेलुः। धामप्रथिको मदिमान्वितानि वासंधि च द्राधिमवन्युदूज्ञः॥४२॥